

מסורת הש"ס

כל לנטוריהו טפי עדיף. להו מזוינוי (א) כמה שהו מוזהר על שמירתו מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מזוינוי: כזובע. הוא הכיס שלהם: למורשא דזובע. שהתפילין נכרין בצליעתן בקצה הכיס והוא כמורשא: ליייר להו כזליפתא. זיריעה הפרוסה כזיבו' מטמו קושרן:

ומפיק למורשהו נכר. זילטת הקשר שהתפילין זולטין מן היריעה היה הופך לזד החוך ולא לזד המטה: ארשיפא. ספסל: יוס עזיבא הוה. יוס עזיבא לאשמו דהוה ליה ליל תשמיש והיינו כשמואל דלמר אפילו אשמו עמו: ולאגמורן הלכה למעשה. מה שזני להביאם לו לא עשה אלא ללמדני הלכה לעשות מעשה כשמואל: ואפילו אשמו עמו. (י) שיחזיר פניו לכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים פשיטא ליה לאשמו דלכיה הרהור נגיעת ערוה על ידי אצרי תשמיש: אשמו כגופו. ורגיל צה וליכא הרהור כולי האי: כשלא לרז יוסף. דלמר אשמו היא דשריא אכל אחר לא מתרן להו למתנימא הא באשמו הא באחר והא דקתני בני צימו אינו אשמו: היה יאן צמטה ובני צימו. ואשמו בכלל צימו: לרדיי נמי. צימו אשמו צין אחר פלוגמא דהני תנאי היא: הא איכא עגבות. דנגעי אהדדי: וקולא חלפה ערומה. ואף על פי שערוס אסור בדרך אשה יושבת מותרת שזשיעיתה פניה שלמטה מכוסים בקרקע: אכל לא האיש. מפני שהצניעס והגיד זולטין ונראין אף על פי שנגולות עגבותיה והיינו סייעיתה: כגון שהיו פניה טוחות. זכוקות ומכוסות בקרקע טוחות משמע לשון שיעות טיח חלק שאינה זולטת אפלטייט"א זלע"ו: כה שש וכן טעם. שהוא זמן שהן צאין לכלל ציהא: כה י"א וכן י"ב זמן שהן צאות לכלל שערות י"ג וזכרי נכונים שמשם אכלן צאות לכלל ציהא] שאלם ממאהו להן:

הגהות הב"ח

(א) נברא טפי עדיף מבוזין והיכל: (ב) שם היה יוסן צמטה ובני צימו כלי' וצמט ובני צמט: (ג) רש"י ד"ה כל לנטוריהו (ד) ר"ה אפילו כיון שהוא עמו (ה) ר"ה אשמו עמו (ו) ר"ה זה הוה המולה מפליו שהתפילין חיים על שם. ז"ב כפק המלכה דף מ"ד ואמר ר"ח לקס כל נאמני תפילין ארץ ימים שאלמר לפני עליהם יחי: (ז) תוב"ד ד"ה א"י תנו וכו' ואומר הכר רבינו יוסף דל"כ:

גליון הש"ס

תוב"ד ד"ה והתניא כ"י דלא אשבוך אשמו דקריא בני צמט: ע"י פסוקי דף נ"ג ע"ב תוב"ד ד"ה ולא יפתחו. ועי' כ"מ"ח א"ר"ח בקוטי (סמן דל"ח):

לעזי רש"י

אפלטייט"א [אפלטייט"א רש"י]. מכוסות טיה. ורש"י. לנהק. באלי"ר [בבבלי"ר]. לפה. שטור"ר [אישטור"ר]. עיטור. שטור"ר [אישטור"ר]. להתמת.

מוסף רש"י

בחדא מחתא מחתיהו. וכו' צהריה אחר ארנס לכולם, לזון עובד מתי (שמות ל"ט כ"ב משה אהרן דמקון כד קרו לו אבני אריה, שמשל לא אבני חזירין וכו' וכו"ו פסחים כ"ב). תכשיטם שבוה"ק. טענת (שבת ס"ד). כל המסתכל באצבע. שאח מקום טעם, מתסתכל במקום יומ, כהני ככרה זו על שסתכל בה (שם). דורשי חמורות. מקלחוס פתומים (פסחים נ"ד. חזירי קדש). כפיציה. הוא הדפוס של טור שצמח ל"י תבס כמין צמח של טור הליגות נתון (שבת ע"ט). דפוס תפילין מן הלכות קרו קליה. כדלמריען במסכת סוכה (כ"ו). אוחו בלכות וזני אוחו בקליה (גיטין כ"ח).

רב ניסים גאון

מסייעא ליה לרב הונא דאמר רב הונא עגבות אין בהן משום ערוה. הא מילתא מיפושא ב"ב דבס' חלה כבנ' ובני מערבא (הרכה) א"ה אסור עגבות אין בהם משום ערוה היא דאיתמר לברכה אבל להביט אפי' כל שהיא אסור להביט כהה דתני המסתכל בעקיבה של אשה כמסתכל במתי הרהם והמסתכל בתי הרהם כאילו בא עליה: והאמר רב ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים. מפרשי' לה ב"ב כ"ב אשה (ד' ס"ו) ונברא את קרבן' ה' אמר ר' אלעזר עניל זה דפוס של בית הרהם אמר ליה רבא אמר מקרא לא שמעת מניה כומו כמין אקון זמה והנה כבר

מי שמתו פרק שלישי ברכות

כ"ד.

עין משפט
גר מצוה

עד א מיי פ"ד מהל' תפילין ה"ל כד סמך עשין ככ טושי"ע א"ר"ח ס"מ טע"ב:

ע"ה ב טושי"ע א"ר"ח סמון רמ טע"ב:

ע"ה ג מיי פ"ג מהלכות ק"ש הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה ד מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה ה מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה ו מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה ז מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה ח מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה ט מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"א מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ב מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ג מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ד מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ה מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ו מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ז מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ח מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה י"ט מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ' מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ"א מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ"ב מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ"ג מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ"ד מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

והא תני רבי חייא מניחן בכובע תחת מראשותיו. ואם תאמר אימא כזובע שלא כנגד ראשו שהרי צברייתא דלעיל נמי תני תחת מראשותיו ולא פריך מיניה משום דמניין לפרושי שלא כנגד ראשו ואומר (א) הרב דל"כ מאי איריא כזובע אפילו שלא כזובע נמי אלא ש"מ דמייירי אפילו כנגד ראשו ומי"מ קשיא לישי דמייירי באשמו עמו דזעיא כלי צמך כלי וז"ע:

שנים שהיו ישנים במטה. וא"ת והלא רואה ערות עלמא וי"ל שז"ל ראשו לחוך וא"ת והרי לנו רואה את הערוה וי"ל דקסבר לנו רואה את הערוה מותר אי נמי חוץ

צננדו כנגד לבו: והתניא היה ישן במטה ובני ביתו וכו'. ר"ת רש"י אשמו כלל צימו ולא פירא חלף ללא אשכחן אשמו. דמקריא בני צימו ועוד לפירושו הול"ל והא קמי כן כיון דלצרייתא דלעיל קאי אכל מדקאמר והתניא משמע דצרייתא אחרת היא ואומר ה"ר יוסף דגרסין היה ישן צמטה ואשמו יסנה צדו לא יחזיר פניו ויקרא א"כ"י היתה עלית מפסקת צימו לצניה: ומשמע

לאו כגופו מיתבי שנים ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

התם אמר רבא אע"ג דתניא תיובתא דשמואל הלכתא כוותיה הכא מאי, וא"ל היכא דאיתמר הלכתא כשמואל הלכתא כוותיה, דתניא שנים שהיו ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

התם אמר רבא אע"ג דתניא תיובתא דשמואל הלכתא כוותיה הכא מאי, וא"ל היכא דאיתמר הלכתא כשמואל הלכתא כוותיה, דתניא שנים שהיו ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

התם אמר רבא אע"ג דתניא תיובתא דשמואל הלכתא כוותיה הכא מאי, וא"ל היכא דאיתמר הלכתא כשמואל הלכתא כוותיה, דתניא שנים שהיו ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

התם אמר רבא אע"ג דתניא תיובתא דשמואל הלכתא כוותיה הכא מאי, וא"ל היכא דאיתמר הלכתא כשמואל הלכתא כוותיה, דתניא שנים שהיו ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

התם אמר רבא אע"ג דתניא תיובתא דשמואל הלכתא כוותיה הכא מאי, וא"ל היכא דאיתמר הלכתא כשמואל הלכתא כוותיה, דתניא שנים שהיו ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

התם אמר רבא אע"ג דתניא תיובתא דשמואל הלכתא כוותיה הכא מאי, וא"ל היכא דאיתמר הלכתא כשמואל הלכתא כוותיה, דתניא שנים שהיו ישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחר אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי ניחא והתניא היה ישן במטה (א) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"כ"י היתה מליתו מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה לימא מסייע ליה לרב הונא (ב) האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האי ש תרגמה רב נחמן בר יצחק יגון שהיו פניה טוחות בקרקע: אמר מר יאם היו בניו ובני ביתו קטנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד ותינוק בן ט' שנים ויום אחד איכא דאמרי דתינוקת בת י"א שנה ויום אחד ותינוק בן שתיים עשרה שנה ויום אחד (ג) אידי ואידי עד כדי ישידים נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה (ד) אטו כולוהו בחדא מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא כנגדו מהו קרא עליה שער שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכולי בה והא

א"ר ששת למה מנה הכתוב תכשיטין שבוה"ק עם תכשיטין שבפנים לומר לך כ"ל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר ג' גלי שוק עברי נהרות וכתוב ג' תגל ערותך וגם תראה חרפתך (ה) אמר שמואל ג' קול באשה ערוה שנא' כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת לשער באשה ערוה מיתבי (ו) התולה תפיליו יתלו לו חייו (ז) דורשי חמורות אמרו (ח) והיו חיך תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה ויאביעית אימא לא שנה ברצועה ולא שנה קציצה אסור וכי תלה רבי בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הנחה כספר תורה קמ"ל: ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק ונתעמש ורק וממשמש

ע"ה כ"ד מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ"ה מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"ב טע"ב:

ע"ה כ"ו מיי פ"ג מהל' הלכה י"ח סמך עשין י"ח טושי"ע א"ר"ח סמון ע"